

Федеріко Гарсія Лорка
Світання

Перекладач: М. Москаленко

Серед нью-йоркського світання
чотири є колони з твані —
над ураганом чорних горлиць,
що хлюпаються в мертвих водах.

Світання у Нью-Йорку стогне
на височезних крутосходах,
шукаючи по гострих пругах
жасмини писаної туги.

Грядущого світання ніхто в уста не прийме,
бо тут немає "завтра", немає сподівання.
Лише монети часом нестямними роями
жалять і пожирають покинуту дитину.

Найперші, що відходять, кістками розуміють:
не буде ні кохання безлистого, ні раю.
Їх тихо поглинає твань чисел і законів,
та ігри без мистецтва, та сік без тверді плоду.

Бо світло поховали кайдани, гуркотнеча
та безсоромні грозьби тих знань, що без коріння.
І люди по кварталах тиняються безсонно —
так, ніби щойно вийшли з кривавого потопу.